בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **כ"ב** ב**תמוז** תשס"ב (**2** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ב בתמוז**, מביא אותנו לאות **ח'** במסעינו האלף-ביתי...
כפי שבארנו באות **ז'**, מסמל המספר שבע את תכלית הקיום האנושי עלי אדמות, דהיינו שילוב ומיזוג המדרגה הרוחנית של השבת עם המאמץ הגשמי של ימי השבוע (6). אם נמשיך מעבר לשבע, נגיע למספר שמונה, המסמל את יכולתו של האדם לפרוץ את גבולות המציאות הגשמית. על כן, מייצגת האות **ח** – אשר הגימטריא שלה היא שמונה – את הדברים ש"**למעלה מן הטבע**". על-ידי לימוד התורה וקיום מצוותיה, יכול עם ישראל להתאמץ ולהתרומם מבחינה רוחנית למדרגות שמעל לעולם הטבע.
[בדברים אלה, אני נזכר בשיחה שהתרחשה בין יהודי מאמין לבין רבו, ר' אושרי, רבה של הקהילה בקובנו בשעת השואה הנוראה. הוא שאל את הרב האם מותר להמשיך לברך את הברכה, "ברוך ... שלא עשני עבד." שאנחנו אומרים כל בוקר בין ברכות השחר. טענתו היתה כי לאור התנאים התת-אנושיים בהם הם 'חיים', אי-אפשר להגיד שהם לא עבדים. השיב לו ר' אושרי שמאז שעם ישראל קיבל את התורה מידי ה' יתברך בהר סיני, אנחנו יצאנו לתמיד משיעבוד לחרות. **היהודי לעולם אינו משועבד לאף גורם מלבד בוראו**, למרות המציאות הפיזית שבה הוא נמצא בארץ זו או אחרת, בזמנים אלה או אחרים. מלמדינו חז"ל: "...אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה." [אבות ו' ב']]
ברוח זו מציין רבינו בחיי ש"מצינו שרוב ענייני המשכן והמקדש סובבים על חשבון שמונה":

- **שמונה** בגדים לכהן הגדול – ציץ וחושן ואפוד, ומעיל וכתונת תשבץ, מצנפת ואבנט ומכנסי בד.
- בשמים לשמן המשחה ולקטורת הסמים – **ארבעה** לשמן המשחה, **וארבעה** לקטורת הסמים.
- בדים [המוטות לנשיאת כלי המשכן] – **שני** בדי הארון **ושנים** לשולחן, **שניים** למזבח הזהב **ושניים** למזבח העולה.
- כלי זמר, המלווים את מזמורי הלויים. דהיינו, שבעה כלים בצירוף המקהלה עצמה, סה"כ **שמונה**.
- מיום השמיני והלאה – "גם הקרבנות שהיו מקריבים לא הוכשרו ליקרב אלא לאחר **שמונה** ימים.

לבד מעבודת המקדש, מופיע המספר **שמונה** במצוות רבות נוספות: מילה ביום ה**שמיני**; **שמונת** הפתילים שבציצית; **שמיני** עצרת – הבא לאחר שבעת ימי הסוכות.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **כ"ב** ב**תמוז** תשס"ב (**2** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שימושים אלה של **שמונה** מלמדים על האמצעים הסמליים בחיי כל יהודי, שעל ידם יכול הוא להתעלות ולהתקרב אל בוראו. אחרי השגת המדרגות הרוחניות של העולם הזה, המיוצגות ע"י ה**שבע**, מסוגל האדם לשאוף ולהתאמץ לדרגה גבוהה יותר, המיוצגת ע"י ה**שמונה**. בפירושו לעניין חנוכת המשכן, שהתקיימה ביום השמיני לאחר שבעת ימי הכנה, כותב הרש"ר הירש: "היום השמיני מביא לידי התחלה חדשה – בדרגה נעלה יותר כביכול – מתחילה ***אוקטאבה*** [חדשה, גבוהה יותר]."

ברוח זו אומר המדרש: "בא וראה כמה חביבה השבת, שאין הילד נימול עד שתעבור עליו שבת אחת", כמו שאמר שלמה המלך: "תן חלק לשבעה [אלו שבעת ימי שבת] וגם לשמונה [אלו שמונת ימי מילה]."

ועוד אומר התלמוד: לכנורות שבהם השתמשו במקדש היו שבעה מיתרים, אך בימות המשיח, יהיו בהם שמונה מיתרים. דבר זה מסמל את הדרגה הגבוהה יותר של שלימות, אשר תשרור לעתיד לבוא.

='מערכת הדף' יוצאת לחופשה של שבוע ימים. בע"ה הדף יופיע שוב ב**ראש חודש אב**.=

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל